

Jak vidím studenty TIM

Leona Čekalová, září 2014

Setkání se studenty TIM bylo pro mě plné očekávání. Čekala jsem nadšené, snad, informatiky, „ajtáky“ nebo jim podobné, ale byla jsem velmi mile překvapena, když jsme zjistila, jací lidé TIM na Masarykově Univerzitě studují, jak moc jsou různorodí, zapálení, kreativní, zábavní a plní energie a inspirace.

Sešli jsme se v kavárně v blízkosti Filozofické fakulty v Brně, všichni si objednali různé druhy chutné kávy a velmi ochotně se začali připravovat na moje dotazy. Spolupráce na takovém rozhovoru byla pro mě absolutní prvotinou a jsem ráda za jejich vstřícnost a spolupráci.

První slovo bylo předáno čerstvé absolventce magisterského studia TIM a zároveň nyní slečně nastupující do doktorského studia Teorie a dějiny vědy, Alině Matějové. Alina současně pracuje jako grafička a podělila se se mnou o pocit z toho, co jí studium na TIM dalo. Nejvíce jí zajímá současné, moderní umění, proto oceňuje TIM jako studium, které posouvá hranice a otevírá obzory a možnosti. Tento základ pak sama ráda zkoumá, bádá v detailech a rozvíjí se, to se následně odráží v její práci. K těmto postřehům dodává „Třeba moje magisterská práce, která pojednávala o gif artu, mě potom samotnou dohnalo k tomu, že jsem gifka začala vytvářet. Takže mi přijde, že TIM je obor, který donutí člověka přemýšlet nad věcmi tak nějak jinak, propojovat různé cesty, hledat nové řešení.“ Nejdůležitější aspekt ve studiu potom shledává v tom, jak právě ukazuje nové umění v pravém světle, učí se, tak jak nikde jinde. Studium na TIM je otevřené, zabývá se nejvíce současností, tak jak se umění odráží v dnešní společnosti a v tom vidí velký význam. Oproti původní volbě studia Dějiny umění, vidí velkou výhodu. „Dějiny umění jsou omezenější a mají vždy nějaké své hranice, naproti tomu teorie interaktivních médií tyto hranice nemá. Je pro mě zajímavé, jak se rok od roku mění tyto hranice, dle toho jak se vše posouvá. Tím, že je studium zaměřeno na současnost, tak sledujeme, jak se informace morfují každým rokem jinak. A proto má pro mě velký smysl studovat současné umění.“

Dalším účastníkem rozhovoru byl Zdeněk Záhora, který je absolventem již tři roky, absolvoval TIM a Management v kultuře, současně nyní studuje doktorandské studium v Olomouci na oboru Mediálních a kulturních studií. Podělil se, se mnou o to, jak na studium vzpomíná, co mu to dalo a jestli dělá v daném oboru a zda se studium vyplatilo. Pracuje jako designer, převážně jako vývojář her, jako pedagog a jako zakladatel a předseda MU Games studies, neziskové organizace, která vznikla na TIMu. Největší výhodu vidí v tom, že potkal spoustu zajímavých lidí. „Ke studiu TIM jsem byl skeptický, ale nakonec jsem si ho vybral převážně kvůli pedagogovi Mackovi a jeho předmětu Kyberkultura, kde jeho přístup byl ohromně pozitivní a příjemný a bez akademické fazóny, hierarchie byla horizontální a nikoli vertikální.“ Následně ho trochu zklamalo to, že kyberkultura byla jedinečná, nicméně vnímal také jakousi „rozbředlost“ oboru dle jeho slov, která mu více dala, než vzala. Vnímá to tedy podobně jako Alina, je to místo, kde dostáváte možnosti a můžete mazat hranice. Obor dle Zdeňka člověka podporuje v tom, co opravdu chce dělat a možnosti rozvíjet se do maxima. Struktura předmětu a lidi dává možnost zabývat se současnými fenomény a s populární kulturou, nezkoumáme přitom pouze teorii, ale velmi zajímavé dopady těchto vlivů na společnost. Uzavírá svoje postřehy tím, že „TIM je obrovská bažina, a to může být výhoda i nevýhoda, pokud se v tom člověk

nezorientuje, ale od toho jsou zde pedagogové, kteří jsou alespoň občas hodní“ a v tom se lehce usmívá, proto věřím kvůli současným i budoucím studentům, že hodní jsou po většinu času.

Z pohledu pedagožky Zuzany Kobíkové jsou pro ni studenti TIM velmi různorodí a kreativní, kteří jsou plní vztahu k umění a tím jsou pro ni typičtí. Jsou plni nadšení také do workshopů a výstav, jsou v interakci se všemi druhy umění a jsou nadšení do veškerých možností tvorby a rozvíjení sebe sama.

„S uměleckou duší se pojí trochu neschopnost plnit termíny a chodit pozdě do výuky, ale snažíme se to jako pedagogové v rámci nějaké přípravy na praxi učit a učíme je myslet a psát teoreticky a kriticky“. Nevyhnou se tedy studenti například anglickým odborným textům.

Luboš Zbranek, je studentem třetího ročníku na TIM. Studium trochu prodlužuje, ale to z důvodu jeho desetileté praxi v 3D grafice a je rád, že našel obor, který by jeho praxi podpořil. „TIM mi dodává k praxi kontext. Moje bakalářská práce pojednává o architektonické vizualizaci a jsem rád, že o praxi můžu také psát“. TIM ho tedy přivedl časem právě k oboru, kterým se živí a to ho naplňuje. Zabývá se interaktivními vizualizacemi, expozicemi či volným uměním. Při práci jako technolog a grafik, spolupracuje Luboš úzce s producentem a hledají pro klienta nejlepší řešení. A ke studiu dodává „TIM je nejvhodnější pro člověka, který ví, co chce, ví, co chce dělat a vedle studia si jde také svoji vlastní cestou. Neměli by tam být lidi jen pro to, aby získali titul“.

Na závěr mi svoje postřehy podal student třetího ročníku bakalářského studia Dominik Jícha. Ke studiu oboru TIM ho dovedli jednak osobní záležitosti, ale také obavy z toho, že na univerzitě typu informatika nebo technické obory, by zápasil s matematikou a dnes jak sám uzavře rozhovor, nelituje a obor by zvolil znovu. Při definici oboru mi objasnil, že obor by se dle něj dal rozdělit na dva hlavní směry a to sociálně-technologický zaměřující se na nová média a jejich působení na společnost a druhý, který se zabývá uměním a teoriemi umění v médiích. Jeho zkušenosti s fakultou samotnou jsou jednoznačně pozitivní. Její organizace, dobrá provázanost celé univerzity, umístění v centru města a online komunikace přes Informační systém MU je velmi pohodlný. Stejně tak škála předmětů TIMu je dle něj dostatečně pestrá. „Velký výběr z předmětů vnímám jako za největší plus. Můžete tak narazit na předměty, které Vám sednou, naprosto či naopak.“

Náročnost studia posuzuje spíše jako „psací a čtecí obor s důrazem na schopnost kriticky myslet“. A nezapomíná uvést výhodu nutnosti číst anglické odborné texty.

Co se týče profesorů tak na ty má Domini také jasný názor, „Kantoři jsou pro mě po SŠ příjemnou změnou. Ne, že by byli lepší nebo horší. Ale přístup a způsob komunikace je více kolegiální. Jde cítit určitá možnost navázání spolupráce na různých projektech.“ Co ho na TIMu baví nejvíce je možnost, kterou nabízí obor v rámci vyprofilování se v rámci toho, co vás baví. Jako hlavní výhodu pak vidí v tom, že mu dal rozhled do oblastí, o kterých ani nevěděl, že existují a dodává k tomu s úsměvem: „To, že se jde učit o počítačích i humanitním způsobem jsem doopravdy nevěděl. Vždy jsem myslel, že musíte být jenom programátor, grafik atd. Ale ono to jde i jinak.“

A pokud byste se ho zeptali na to, zda by Vám TIM doporučil, pak má k tomu jednoduchou odpověď v otázce: „Baví vás nové technologie nebo kultura (nejlépe obojí)? Pokud ano, hlásíte se ke studiu na správné místo.“

Ještě den po té co jsem se studenty a absolventy setkala, jsem měla v hlavě jejich nadšení a nechala si utřídit myšlenky. Jako studentka filmové vědy, ale zároveň člověk, který se profesně pohybuje

v reklamě a médiích, mi tento obor přišel velmi zajímavý a jsem ráda, že o něm vím. Pokud bych nemilovala film natolik, jak jej miluji, asi bych se dnes přihlásila sama na TIM.